

מסורת הש"ס

וְהִיא יוֹשֶׁב עַרְב שָׂמָּה בְּצִמְתּוֹ וְאוֹמֵר שֶׁנִּי
 בֵּין שְׁנֵי הַחֲחוּמוֹת: מֵהֵן דַּעֲשִׂיד. דַּעֲשִׂיד
 פְּלוּגִי: דְּכָא אָמַר רַב נַחֲמָן. דְּלֹא שָׂרִי ר'ר'
 כּוּתִיָּה דְּרַב נַחֲמָן לַעֲלִילָא. שָׂמָּה. שְׁקוּנָה
 לַקְּחִיתָ בֵּית לְבַד מֵאֲלָפִים לְכָד רֹחוֹ:
 מְחַמֵּיר הוּא. דְּמַפְסִיד אַרְבַּע אֲמוּת:
 מִתְנַ"י מִי שִׂילָא. מַעֲרִיר לִילָךְ צִעִיר
 אַחֲרֵת שֶׁמַּעֲרִיצִין צֶה שְׁקוּמָה לַעֲרִיר
 (א) וְלַעֲשֵׂי מו. מְכוּוֹת ס:א.
 (ב) וְשֵׁי לְבַד: לַב. לַה.
 גִּמְמָהֵל דְּרַבְנָא. (ג) וְלַעֲלִילָא
 (ד) הִיא רְשִׁילָה. (ה) גִּי רְשִׁילָה
 (ו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (ז) דְּכָא רְשִׁילָה
 (ח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (ט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (י) וְלֹא שָׂמָּה: א. (יא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (יב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (יג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (יד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (טו) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (טז) וְלֹא שָׂמָּה: א. (יז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (יח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (יט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (כ) וְלֹא שָׂמָּה: א. (כא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (כב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (כג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (כד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (כה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (כו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (כז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (כח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (כט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (ל) וְלֹא שָׂמָּה: א. (לא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (לב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (לג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (לד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (לה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (לו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (לז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (לח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (לט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (מ) וְלֹא שָׂמָּה: א. (מא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (מב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (מג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (מד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (מה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (מו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (מז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (מח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (מט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (נ) וְלֹא שָׂמָּה: א. (נא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (נב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (נג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (נד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (נה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (נו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (נז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (נח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (נט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (ס) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (ע) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פ) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (ק) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קס) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קסא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קסב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קסג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קסד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קסה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קסו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קסז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קסח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קסט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קע) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קעא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קעב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קעג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קעד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קעה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קעו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קעז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קעח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קעט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (ר) וְלֹא שָׂמָּה: א. (רא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (רב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (רג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (רד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (רה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (רו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (רז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (רח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (רט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סא) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סב) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סג) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סד) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סה) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סו) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סז) וְלֹא שָׂמָּה: א. (סח) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (סט) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עד) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עה) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עו) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עז) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (עח) וְלֹא שָׂמָּה: א. (עט) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פא) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פב) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פג) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פד) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פה) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פו) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פז) וְלֹא שָׂמָּה: א. (פח) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (פט) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קא) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קב) וְלֹא שָׂמָּה: א. (קג) וְלֹא שָׂמָּה: א.
 (קד) וְל

גליון הש"ס

גמ' יש לו ד' אמות או
לא. עיין לקמן דף ס ע"ב
תד"ה כאן שכלתה וכו':
שם אפי' חברי ניהא ליה.
עיין לעיל דף לב ע"ב ודף
לה ע"א:

מוסף רש"י

מספקת בן חן ההרעמו נקמות
שציתה בסקוף התחוס או צביתו והרי
זה חמר בגל שאין לו אלף אלפים
שבין ציתו לסקוף התחוס אצל אלפים
שמעבר ציתו ללד השני הפסיד דשמה
בסקוף התחוס קנה ומסקוף התחוס
נמי לא קנה אלפים ללד עיר האחרת
שמה לא קנה שציתה כאן כי אם
צביתו: **ב' פניא נמי דינ** דשש
לו ב' צביתו וצביתן שני תחומי שבת
עסקינן: **כיון שהחזיק בדרך קנה**
עירו. אף אם לא אמר שציתתי
בסקוף התחוס וחזר: **יבר על בן**
אפילו לא החזיק בדרך אמר ללאת
והחזירו חזרו ואמר לין פה: **לומר**
כ"ע לא פליגי דליד. שיאמר לו חזרו
לין בן דקדתי מנתיאמן **בדר** ירהודה
והחזירו חזרו דהשמה ודאי משום
זינה וחמה הוא הדדר ביה ודעמיה
למקמי שציתה בסקוף התחוס ואע"פ
שלא אמר אצל אם חזר מעצמו איכא
לתימר מנלן ולא קנה שציתה לשם
דאפילו גלוי דעמא לינא והרי הוא
בכני עירו: **כי פליגי להחזיק**. והיינו

יתר על כן אפילו לא החזיק בדרך דאלך אחר
ורב יוסף אמר להחזיק ר"ע לא פליגי דלר
מעמנו כמאן דלמר שבימתי במקום פל
ר' יוסי בר' יהודה מרזיהו בעי חזקה ו
ר' יוסי בר' יהודה להחמיר ולא תנן בב
דקסא ליה לר' יוסי מאי יתר על כן ו
חזן לביתו הויר חזקה ובזר מהכי ליה
אמר רבה לומר שבימתי בתוך המחו
דאמר החזיק ואמא איהו למימר אפילו
ללאת חשבין ליה כיוצא והו עני ורב י
בעי שיאמר שבימתי לשם וארישא דממ
אפילו לא אמר מידי קני הוילי והחזיק
ר"מ עליה ומשוי ליה חמר גמל ר"מ
עשיר והיו לו לערב צפת ולא עירב צפ
שבימתו לא נשחר דלאו עירוב הוא וא
פלוגי מדקתני כל שיש בידו לערב כו' ד
כן מאי כל הא לא משכחת לה הך ספיק
מוחזק. משמע דקנה: כמאן. ללישנא קר
דעולא דבעי תרמי שהחזיק היינו חזק
אלבא דר' יהודה אלל חדא מינייהו נקי
אנשי"פ שמוחר דמשמע לגמרי כרב י
ואליבא דר' יהודה דבין רבה ובין
לבימתי ובתוך ד' אלפים הוה: נחם

מי שהוציאוהו פרק רביעי עירובין

בצנינתא מקום מסוים היה
ת ואמרת שציתתי במקום
הזדה אלא במקומי ותניא
ציתתה ברגליו יש לו ד' אמות

אמר תהא שבייתתי בציתא א"ל אביי מאי דעתך ⁶ ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה ואמר רב חסדא מחלוקת במקום פלוני והא ר"נ ותניא כוותיה א"ל הדרי בי אמר רמי בר זמא הרי אמרו שבת יש לו ד"א ⁷ הנותן את עירובו * יש לו ד"א או לא אמר רבא ת"ש לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו ואי אמרת אין לו האי להקל להחמיר הוא * אפילו הכי ניהא ליה כי היכי דלא נטרח וניפוק: **מרתני** ⁸ * מי שיצא לילך בעיר שמערבין ⁹ בה והחזירו חבירו הוא מותר לילך וכל בני העיר אסורין דברי רבי יהודה ר"מ אומר כל שהוא יכול לערב ולא עירב הרי זה חמור גמל: **גמל** ¹⁰ * מאי שנא איהו ומאי שנא איניהו אמר רב הונא הכא במאי עסקינן כגון שיש לו שני בתים וביניהן שני תחומי שבת איהו * כיון דנפק ליה לאורחא הוה ליה עני והני עשירי וביניהו תניא גמל הכי מי שיש לו שני בתים וביניהן שני תחומי שבת כיון שהחזיק בדרך קנה עירובו דברי ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי בר' יהודה * אפילו מצאו חבירו ואמר לו לין פה עת חמה הוא עת צינה הוא למחר משכים והולך אמר רבה לומר כולי עלמא לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי

ה'א' דהקל' להחמיר הוא. ואם תאמר תיקשי ליה נשמואל דסוף כ"ד מערבין (לקמן דף ס"א): דלמר שבת צעיר חריצה לרצון מהלך אחת כולה וכו' לה אלפים אמה הניח עירובו צעיר חריצה אין לו ממקומו אלא אלפים אמה ו"ל מכל מקום בסתמא כי אורחיה כשאין נותן עירובו צעיר חריצה הוי להקל: **לומר כ"ע פליגי דרציר.** פ"י ר"ת לומר עת חמה הוא

ועתה צינה הוא דכיון שהחזירו מטעם
זה אם כן כיון דעמו לילך כשתעבור
חמה וצינה ולא יאכל מתורת עמי אבל
אם בלא טעם החזירו אם כן לגמרי
נתיאש מליך ויאכל מתורת עמי אע"פ
שהחזירו בדרך רב יוסף אמר להחזיר
כיון עמאל אם פליגי דלרבי ר' פליגי
לומר דסבר רב יוסף כיון שמתחת חמה
וצינה הוא חוזר אם כן נתיאש לגמרי
מליך ולא קנה העירוב לרבי יהודה
אלא כשחזר בלא טעם יתר על כן
אמר ר' יוסי דאפילו הכי קנה עירוב
והוא ליה לרב יוסף למנקט ר' פליגי
באומר אלך נקט במילתיה דרב יוסף
לומר אלך מילתיה דרבי ודייק
יוסף מלל הזכיר ר' יהודה עת צינה
ועת חמה ורבי יוסי הזכיר:

כמאן אױסא הא דאמר עױסא. אף
על פי שמוחזר מוחזק כמאן
כרז יוסף ואליצא דרבי יוסי. מלשון
אע״פ דייק דחזר מחמת חמה וזינה
ולא קנה עירוב לרבי יהודה וכרזה
לא אחיא ללכ״ע דעי רבה שיאמר
עת זינה הוא ואי דאמר עת זינה לא
שיך לשון אע״פ ופ׳ לא דחוק ופ׳
אחריון דרש״י נראה לר״י עיקר:
כמאן

ק בדרך והחזירו חבירו הרי
מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
בי יוסי ברכי יהודה רב יהודה
נתן בר אושעיא כי הוה
ת הכא למחר קדים ואזיל
כמאן

לו לין פה צביתך הלילה משום לינה: שלא אמר לו חזרו לין פה אלף שחור מעמנו אלף אורחא דמילתא נקט אבל לין פה עמדי הלילה וקסדר בר יוסף (ד'). כך שמעתי והרבה מגמומין יש ידה אלף אמרי נושא נר דפסיעה אחת דף בחוקה פליגי. ל"א ולא שמעתי קולי אחוזה פליגי דשמעיה לר' יהודה אמר שביטתי לשם דהואיל והיה רוצה לא הו עני כי פליגי לומר דר' יהודה ווינתייבא בסיפא ואתא ר' יוסי למימר שביטתי במקום פלוני קאמר אחאי פליגי מימר משוי ליה וקסדר ר"מ כל שהוא שביטתי שסילק עממו שריח וז במקום ז' שפיר פליגי ובאומר שביטתי במקום כה נחא ליה הוא הואיל ולא אמר אם מחזור. משמע שלא קנה שביטה כלל: והחוקה הכי בעי ליה כמאן אולא הא יהודה. דבעי תרמי והוא הדין לרבה למימר שביטתי במקום פלוני דקאמר ז"ל. ואהך לישנא ליכא למימר כרבה (א) אישפסא. שם אדם: כי הוא אויל. החוקר בדרך: בים הכא. לין פה: כמאן

עין משפט
נר מצוה

סמ א מיי פ"ז מהל'
עירובין הלכה ח טור
ש"ע א"ח סי' תי סעיף ג:
ע ב ג מיי שם טור ש"ע
שם סעיף א:

רבינו חננאל

ואמר שביחתי במוט
פלניו, אלא אביי כרמי
כרם סדרא אמר מחולקת
במקום פלניו ור' יהוד'ר
ממיו. ור' נחמן כרמי
זבלין] עליה והנאי
כוחתה. א"ל הדרי בי.
אמור רמי בר חמא הדרי
עליו שבת יש לו ד'
אמות. פי' (ה) המניח
הכרמי יש לו ד' אמות א'
העשירי. כלומר להניח עירוב
בפחת, אלא להקל על
העשירי, מכלל שזה וזה
עירוב. ואי אמתה המניח
שצריך לו ד' אמות
הנאי להקל הוא, להחמירו
הוא, שהיה המסיד ד'
אמות. אלא שמע מיני יש
למי בר חמא כרמי ד'
ניחא ורמי בר חמא כרמי
ממני' מי שיצא ללך לעיר
ששקריבין בה כרמי.
הנאי מפרשנו למעלה. כרמי
כוחתה דרבי הונא מי שיש
לו שני ברכים וביניהן שני
תחומיו שבת ביניהן שהשוק
בדרך קנה עירוב במקום
השוק. שבת, דכין א'
היה. וית' על ר' א'
יוסי ב"ר יהודה אפי'
מפאצא חבירו וא' לו ל'
שבת. זה תמה ואי שני צינה
הוא, למחר משכים
הוא. אמר רבה א'
החוק. שצריך לומר
שביחתי במקום פלניו
כרמי עלמ' אלא פלניו
דצריך. דכיון דהוא איל
באורחא אפי' שהשוק
בצריך לומי' כ' מלניי במ'
שאמר שביחתי במקום
פלניו א' צריך להחוק.
צ"ל יהודה וא' צריך. ר'
צריך יהודה אמר אנו
צריך. ורב יוסף אמר
האומר שביחתי במקום
פלניו שצריך נמי להחוק
כרמי עלמ' אלא פלניו
דצריך. ר' צריך. כ' פלניו
במקומו א' צריך לומר
שביחתי במקום פלניו
א' צריך. ר' יהוד' א'
צריך. ר' יוסי ב"ר יהוד' א'
שן שהשוקו צריך אפי'
אמר שביחתי במקום
פלניו כרמי שביחתי במקום.
אוקטאק רבי יוסף, דרב
היהודה בר אשתאול אית'
רב נחן בר הושעיא
לכלכלה דפדיוי, מי קאזיל
ששבקש עד דריתא אילרג'
והחוקק להחליטה. א'
בית כרמי וקאזיל א' ארבע

(א) נראה דחסר כאן ו'ל פי' שבת מי שקנה שביתה ברגליו יש לו ד"א לצד מאלפים לכל רוח.